

Alena Marečková – stručný životopis

Alena Marečková, za svobodna Němcová, se narodila 6. května 1950 v Mladé Boleslavi. V dětství bydlela s rodinou ve Mšeně u Mělníka. Její rodina vlastnila po generace tamní pohřební ústav. Paní Marečková tudíž měla od malička k smrti poněkud odlišný vztah, jelikož se s ní vídala dnes a denně. Pohřby jejího otce byly v okolí velice známé a vyhledávané. Po komunistickém převratu roku 1948 byl pohřební ústav její rodiny znárodněn, ovšem její otec v něm i nadále pracoval, jelikož nebyl nikdo jiný, kdo by to po něm přebral.

Po vystudování základní školy nastoupila Alena Marečková na střední všeobecně vzdělávací školu do Mělníka (dnešní Gymnázium Jana Palacha). Na tuto střední školu chodil o dva ročníky výše také Jan Palach, kterého měla paní Marečková možnost díky tomu poznat. Hovoří o něm jako o Jéňovi, tak se mu na škole říkalo. Po vystudování střední školy díky okolnostem roku 1968 dostala Alena Marečková možnost nastoupit na vysokou školu. Tuto skutečnost nezměnil ani vpád vojsk Varšavské smlouvy, který prožila u svých prarodičů.

Pro paní Marečkovou, stejně jako pro ostatní, byl Palachův čin šok. Samozřejmě pro ni trochu osobnější, jelikož se s ním znala. Dodnes vzpomíná na pocity, které v ní jeho čin vyvolal a které v ní zanechal.

Po vysoké škole nastoupila Alena Marečková na dráhu učitelky, která ji provázela celý život. Během života jí bylo několikrát nabídnuto vstoupit do komunistické strany, ale ona i přes výhružky odolala a do strany nikdy nevstoupila.

Během sametové revoluce vzpomínala na Jana Palacha a jeho čin a stejně tak na dojem, který v ní zanechal. Po revoluci se rozhodla využít nových poměrů a možností svobody a společně se svým manželem založila vlastní střední pedagogickou školu, na které se později stala ředitelkou. Dodnes vzpomíná s láskou na léta, která strávila ve škole, ať už jako studentka, nebo učitelka a nakonec ředitelka. Stejně jako dodnes má ve vzpomínce Jana Palacha a myšlenky, za které se obětoval.

